

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2020. április 2. *

„Előzetes döntéshozatal – Szellemi tulajdon – Szerzői jog és szomszédos jogok – 2001/29/EK irányelv – A 3. cikk (1) bekezdése – 2006/115/EK irányelv – A 8. cikk (2) bekezdése – »Nyilvánossághoz közvetítés« fogalom – Alapfelszereltségként rádiókészülékkel ellátott gépjárművek bérbeadásával foglalkozó társaság”

A C-753/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Högsta domstolen (legfelsőbb bíróság, Svédország) a Bírósághoz 2018. november 30-án érkezett, 2018. november 15-i határozatával terjesztett elő

a **Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim)**,

a **Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)**

és

a **Fleetmanager Sweden AB**,

a **Nordisk Biluthyrning AB**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, I. Jarukaitis, Juhász E., M. Ilešič (előadó) és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. november 6-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim) és a Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) képviseletében P. Sande és D. Eklöf advokater,
- a Fleetmanager Sweden AB képviseletében S. Hallbäck, S. Wendén, J. Åberg és U. Dahlberg advokater,

* Az eljárás nyelve: svéd.

- a Nordisk Biluthyrning AB képviselőjében J. Åberg, C. Nothnagel és M. Bruder advokater,
- az Európai Bizottság képviselőjében K. Simonsson, J. Samnadda, E. Ljung Rasmussen és G. Tolstoy, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2020. január 15-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167. 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.; helyesbítések: HL 2008. L 314., 16. o.; HL 2014. L 10., 32. o.) 3. cikke (1) bekezdésének, valamint a bérleti jogról és a hasznokölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról [helyesen: a szellemi tulajdon területén a bérleti jogról, a hasznokölcsönzési jogról és a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról] szóló, 2006. december 12-i 2006/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 28. o.) 8. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet kettő, a Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim) (zeneszerzők és zeneműkiadók svéd jogkezelő szervezete) és a Fleetmanager Sweden AB (a továbbiakban: Fleetmanager), valamint a Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) (az előadóművészek szomszédos jogait kezelő svéd szervezet) és a Nordisk Biluthyrning AB (a továbbiakban: NB) között, rádiókészülékkel felszerelt gépjárművek bérbeadásának a szerzői jog tekintetében való minősítése tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

- 3 A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) 1996. december 20-án Genfben elfogadta a WIPO Szerzői Jogi Szerződését (Magyarországon kihirdette: a 2004. évi XLIX. tv.; a továbbiakban: WCT), amelyet az Európai Közösség nevében a 2000. március 16-i 2000/278/EK tanácsi határozat (HL 2000. L 89., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 33. kötet, 208. o.) hagyott jóvá, és az Európai Unió tekintetében 2010. március 14-én lépett hatályba (HL 2010. L 32., 1. o.).
- 4 A WCT „A nyilvánossághoz közvetítés joga” című 8. cikke a következőképpen rendelkezik:
„Nem csorbítva a Berni Egyezmény 11. cikkének (1)ii. pontját, 11a. cikkének (1)i. és (ii) pontját, 11b. cikkének (1)ii. pontját, 14. cikkének (1)ii. pontját és 14a. cikkének (1) bekezdését, az irodalmi és művészeti alkotások szerzőinek kizárólagos joga, hogy műveiket vezetékes útján vagy bármely más eszközzel vagy módon a nyilvánossághoz közvetítsék, és hogy erre másnak engedélyt adjanak, ideértve a műveiknek a nyilvánosság számára oly módon történő hozzáférhetővé tételét, hogy a közönség tagjai az említett művekhez való hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhassák meg.”
- 5 A WCT-re vonatkozó közös nyilatkozatokat a diplomáciai konferencia 1996. december 20-án fogadta el.

- 6 A 8. cikkel kapcsolatos közös nyilatkozat szövege a következő:

„A nyilvánossághoz közvetítéshez szükséges anyagi eszközök rendelkezésre állása önmagában nem jelent e Szerződés vagy a Berni Egyezmény értelmében nyilvánossághoz közvetítést. [...]”

Az uniós jog

A 2001/29 irányelv

- 7 A 2001/29 irányelv (27) preambulumbekzdése a következőképpen szól:

„A közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító fizikai eszközök rendelkezésre bocsátása önmagában nem minősül az ezen irányelv értelmében vett közvetítésnek.”

- 8 Ezen irányelvnek „A művek nyilvánossághoz közvetítésének, valamint a védelem alatt álló egyéb teljesítmények nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételének joga” című 3. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.

[...]

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben foglalt jogok nem merülnek ki a nyilvánossághoz közvetítés vagy a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel egyetlen, e cikkben említett cselekménye révén sem.”

A 2006/115 irányelv

- 9 A 2006/115 irányelv „A nyilvánossághoz történő közvetítés és sugárzás” című 8. cikkének (2) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják azt a jogot, amelynek célja, hogy a felhasználó egy egyszeri méltányos díjat fizessen a hangfelvétel kereskedelmi célú nyilvánosságra hozatala, illetve e hangfelvétel példányának vezetékes nélküli sugárzása vagy egyéb módon a nyilvánossághoz közvetítése esetén, valamint hogy ezen díjat az érintett előadóművészek és hangfelvétel-előállítók között felosszák. Az előadóművészek és a hangfelvétel-előállítók közötti megállapodás hiányában a tagállamok meghatározhatják a feltételeket, amelyek alapján közöttük a díj felosztásra kerül.”

A svéd jog

- 10 A 2001/29 irányelvet az upphovrättslagen (1960:279) (a szerzői jogról szóló [1960:279] törvény, a továbbiakban: 1960. évi törvény) ültette át a svéd jogba. Ennek 2. §-a szabályozza a szerzők műveik többszörözéséhez és a nyilvánosság rendelkezésére bocsátásához való kizárólagos jogát, amelyre a mű nyilvánossághoz „közvetítését” (a harmadik bekezdés 1. pontja) vagy bemutatását (a harmadik bekezdés 2. pontja) követően kerülhet sor.
- 11 Az 1960. évi törvény 45. és 46. §-a az előadóművészek, valamint hang- és képfelvétel-előállítók szomszédos jogait szabályozza.

- 12 E törvénynek a 2006/115 irányelv 8. cikke (2) bekezdését végrehajtó 47. cikke értelmében a hangfelvételek felhasználhatók nyilvános előadás vagy nyilvánossághoz közvetítés során, kivéve, ha a közvetítésre olyan módon kerül sor, hogy a közönség tagjai az általuk egyedileg megválasztott helyen és időben férhetnek hozzá a hangfelvételekhez. Az ilyen felhasználás esetén a hangfelvétel előállítója és azon előadóművészek, akiknek az előadása a felvételen szerepel, méltányos díjazásra jogosultak.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 13 A Fleetmanager és az NB Svédországban letelepedett, gépjárművek bérbeadásával foglalkozó társaságok. Rádiókészülékkel felszerelt gépjárműveket kínálnak bérbeadásra, közvetlenül vagy közvetítők útján, maximum 29 napos időszakra, amely a nemzeti jog értelmében rövid távú bérletnek minősül.
- 14 A Stim és a Fleetmanager között a tingsrätt (körzeti bíróság, Svédország) előtt indított eljárásban a Stim azt kérte, hogy e bíróság szerzői jogi jogsértés miatt kötelezze a Fleetmanager társaságot 369 450 svéd korona (SEK) (hozzávetőleg 34 500 euró) kamatokkal növelt összegének megfizetésére. A Stim arra hivatkozott, hogy a Fleetmanager azáltal, hogy magánszemélyek számára történő, rövid távú bérbeadás céljából rádiókészülékekkel felszerelt járműveket bocsátott harmadik személyek – nevezetesen autókölcsönző társaságok – rendelkezésére, hozzájárult az e társaságok által elkövetett szerzői jogi jogsértésekhez, amelyek anélkül bocsátottak a nyilvánosság rendelkezésére zeneműveket, hogy erre engedéllyel rendelkeztek volna.
- 15 Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a rádiókészülékekkel felszerelt járművek bérbeadása zeneműveknek az 1960. évi törvény értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítését” jelenti, és megalapozott kártérítés megítélése e művek szerzői számára. Ugyanakkor azt is megállapította, hogy a Fleetmanager nem vett részt a szerzői jogi jogsértésben, ezért elutasította a Stim keresetét. Ezt az ítéletet a fellebbezést elbíráló bíróság helybenhagyta. A Stim a másodfokú eljárásban hozott ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Högsta domstolen (legfelsőbb bíróság, Svédország) elé.
- 16 A SAMI és az NB közötti jogvitában az NB keresetet nyújtott be a Patent- och marknadsdomstolenhez (szabadalmi és kereskedelmi bíróság, Svédország) annak megállapítása iránt, hogy az NB nem köteles amiatt díjat fizetni a SAMI-nak a hangfelvételek 2016. január 1-je és 2016. január 31. közötti használatáért, mert a magánszemélyeknek és vállalkozóknak bérbe adott járművek rendelkeznek rádiókészülékekkel és CD-lejátszókkal.
- 17 Az eljáró bíróság úgy ítélte meg, hogy az 1960. évi törvényt a 2001/29 irányelvvel összhangban kell értelmezni, és hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a hangfelvételek 2006/115 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése szerinti használata megfelel a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében szereplő „nyilvánossághoz közvetítésnek”. Megállapította továbbá, hogy az NB azáltal, hogy a bérbeadásra szánt gépjárművekben rádiókészülékeket biztosított, lehetővé tette a bérbevevők számára hangfelvételek hallgatását e járművekben, ezért ilyen „közvetítésnek” kell azt tekinteni. Ezenkívül e bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a „nyilvánossághoz közvetítés” megállapítására vonatkozó további feltételek is teljesülnek. Következésképpen kimondta, hogy az NB köteles kártérítést fizetni a SAMI-nak, és elutasította az NB által indított keresetét. Ezt az ítéletet fellebbviteli eljárásban hatályon kívül helyezte a Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróságként eljáró stockholmi fellebbviteli bíróság, Svédország). A SAMI a másodfokú eljárásban hozott ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Högsta domstolen (legfelsőbb bíróság) elé.

- 18 E körülmények között határozott úgy a Högsta domstolen (legfelsőbb bíróság), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Azt jelenti-e az alapfelszerelésként rádiókészülékkel felszerelt gépjárművek bérbeadása, hogy a gépjárműveket bérbe adó személy olyan felhasználónak minősül, aki a 2001/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének és a 2006/115 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének értelmében vett »nyilvánossághoz közvetítést« végez?
- 2) Jelentősséggel bír-e a gépjármű-bérbeadási tevékenység nagyságrendje és a bérbeadás időtartama, és ha igen, milyen jelentősséggel?”

Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről

- 19 A főtanácsnok indítványának ismertetését követően a Stim és a SAMI a Bíróság Hivatalához 2020. február 6-án benyújtott beadványában kérte az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.
- 20 Kérelmük alátámasztása érdekében arra hivatkoznak, hogy – amint az a főtanácsnok indítványának 39., 52. és 53. pontjából kitűnik – félreérthettek egyes információkat, amelyek lényegében a magánszféra és a közszféra között annak meghatározása érdekében történő különbségtételre vonatkoznak, hogy „nyilvánossághoz közvetítés” áll-e fenn. Ezért lehetséges, hogy a Bíróság úgy ítélheti meg, hogy a tényállás nincs kellően feltárva e tekintetben.
- 21 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 252. cikk második bekezdése értelmében a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. A Bíróságot nem köti sem ezen indítvány, sem pedig a főtanácsnok ezen indítvány alapjául szolgáló indokolása (2020. január 30-i Köln-Aktienfonds Deka ítélet, C-156/17, EU:C:2020:51, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 22 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából egyébként az következik, hogy a Bíróság az eljárási szabályzata 83. cikkének megfelelően hivatalból, a főtanácsnok javaslatára vagy a felek kérelmére is elrendelheti a szóbeli szakasz újbóli megnyitását, ha úgy véli, hogy a tényállás nincs kellően feltárva, vagy ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek nem vitattak meg. Ezzel szemben az Európai Unió Bíróságának alapokmánya és eljárási szabályzata nem teszi lehetővé, hogy a felek a főtanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek (2020. január 30-i Köln-Aktienfonds Deka ítélet, C-156/17, EU:C:2020:51, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 A jelen ügyben a Stim és a SAMI által előterjesztett, a szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelem arra irányul, hogy lehetővé tegye számukra a főtanácsnok által az indítványában tett megállapítások megválaszolását.
- 24 Egyébként a főtanácsnok meghallgatását követően a Bíróság úgy ítéli meg, hogy minden szükséges adat a rendelkezésére áll a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdések megválaszolásához, és a jelen ügy eldöntéséhez szükséges valamennyi érvet megvitatták a felek.
- 25 Következésképpen nincs helye annak, hogy a Bíróság elrendelje az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 26 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését és a 2006/115 irányelv 8. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a rádiókészülékkel felszerelt gépjárművek bérbeadása az e rendelkezések értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek minősül.
- 27 Ez a kérdés olyan jogvitákban merült fel, amelyek egyrészt zeneművek rádiókészülékkel felszerelt gépjárművek bérbeadásával foglalkozó társaságok általi, a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, engedély nélküli nyilvánossághoz közvetítésére, másrészt pedig az előadóművészek szomszédos jogainak közös jogkezelő szervezete azon lehetőségére vonatkozik, hogy a fenti társaságoktól méltányos díjazást követeljen, ha e járművek bérbeadása a 2006/115 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése értelmében vett nyilvános közvetítést eredményez.
- 28 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében, mivel az uniós jogalkotó nem nyilvánított ki ettől eltérő szándékot, a „nyilvánossághoz közvetítés” két fent hivatkozott rendelkezésben használt fogalmának azonos jelentést kell tulajdonítani (lásd ebben az értelemben: 2012. március 15-i Phonographic Performance [Ireland] ítélet, C-162/10, EU:C:2012:141, 49. és 50. pont; 2017. február 16-i Verwertungsgesellschaft Rundfunk ítélet, C-641/15, EU:C:2017:131, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 29 Ezenkívül az említett kifejezést a nemzetközi jogi jogszabályokban szereplő megfelelő fogalmakra tekintettel oly módon kell értelmezni, hogy az továbbra is összeegyeztethető legyen e jogszabályokkal, figyelembe véve azon szövegkörnyezetet is, amelybe e fogalmak illeszkednek, valamint a szellemi tulajdonra vonatkozó egyezmények vonatkozó rendelkezései által követett célt (lásd ebben az értelemben: 2011. október 4-i Football Association Premier League és társai ítélet, C-403/08 és C-429/08, EU:C:2011:631, 189. pont; 2012. március 15-i SCF-ítélet, C-135/10, EU:C:2012:140, 51–56. pont).
- 30 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma két együttes elemet ötvöz, nevezetesen a mű „közvetítésének cselekményét” és a mű „nyilvánossághoz” közvetítését (2017. március 16-i AKM ítélet, C-138/16, EU:C:2017:218, 22. pont; 2018. augusztus 7-i Renckhoff-ítélet, C-161/17, EU:C:2018:634, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2019. december 19-i Nederlands Uitgeversbond és Groep Algemene Uitgevers ítélet, C-263/18, EU:C:2019:1111, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 Annak meghatározása érdekében, hogy a rádiókészülékekkel felszerelt járművek bérbeadása a 2001/29 és a 2006/115 irányelv értelmében vett közvetítési cselekménynek minősül-e, több, nem önálló jellegű és egymástól függő kiegészítő szempont alapján egyedi értékelést kell végezni. E szempontokat továbbá egyenként és egymással kölcsönhatásban is alkalmazni kell, mivel különböző konkrét helyzetekben igen változó erősséggel lehetnek jelen (lásd ebben az értelemben: 2017. június 14-i Stichting Brein ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 E szempontok között a Bíróság többször is hangsúlyozta a felhasználó által játszott megkerülhetetlen szerepet és beavatkozásának szándékos jellegét. E felhasználó ugyanis a „közvetítés cselekményét” valósítja meg akkor, amikor magatartása következményeinek teljes tudatában, közvetítőként jár el ügyfelei irányában a védelem alatt álló művet tartalmazó, sugárzott műsor hozzáférhetővé tételével, főként olyan esetben, amikor e beavatkozás hiányában ügyfelei nem, vagy csak nehézségek árán tudnák a sugárzott művet élvezni (lásd különösen: 2012. március 15-i SCF-ítélet, C-135/10, EU:C:2012:140,

82. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2012. március 15-i Phonographic Performance [Ireland] ítélet, C-162/10, EU:C:2012:141, 31. pont; 2017. június 14-i Stichting Brein ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 33 Márpedig a 2001/29 irányelv (27) preambulumbekzdéséből – amely lényegében átveszi a WCT 8. cikkére vonatkozó közös nyilatkozatot – kitűnik, hogy „[a] közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító fizikai eszközök rendelkezésre bocsátása önmagában nem minősül az ezen irányelv értelmében vett közvetítésnek”.
- 34 Ugyanez vonatkozik a kölcsönzött gépjárműbe beépített rádiókészülék biztosítására, amely az autókölcsönző társaság bármilyen további beavatkozása nélkül lehetővé teszi az azon a területen elérhető földfelszíni műsorszórás vételét, ahol a gépjármű található, amint arra lényegében a főtanácsnok is rámutatott indítványának 32. pontjában.
- 35 Az előző pontban említetthez hasonló készülék biztosítása különbözik az olyan közvetítési cselekményektől, amelyek révén a szolgáltatásnyújtók szándékosan közvetítenek védelem alatt álló műveket ügyfeleiknek oly módon, hogy a létesítményükben elhelyezett vevőkészülékek segítségével jelet közvetítenek (2016. május 31-i Reha Training ítélet, C-117/15, EU:C:2016:379, 47. és 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az autókölcsönző társaságok azáltal, hogy rádiókészülékkel felszerelt gépjárműveket bocsátanak a nyilvánosság rendelkezésére, nem valósítják meg a védelem alatt álló művek nyilvánosságához „közvetítésének cselekményét”.
- 37 Ezt az értelmezést nem kérdőjelezheti meg az az érv, amely szerint az autókölcsönző társaságok a Stim és a SAMI álláspontja szerint „nyilvánosnak” minősülő tereket – azaz a bérelhető gépjárművek utasterait – bocsátanak ügyfeleik rendelkezésére, amelyekben a gépjárművek felszereltségéhez tartozó rádiókészülék segítségével hozzáférhetők a védelem alatt álló teljesítmények. Az ilyen térség biztosítása ugyanis, akárcsak maguknak a rádiókészülékeknek a biztosítása, nem minősül közvetítési cselekménynek. Egyébiránt a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a közvetítés helyének magán- vagy közjogi kritériuma nem releváns (lásd ebben az értelemben: 2006. december 7-i SGAE-ítélet, C-306/05, EU:C:2006:764, 50. pont).
- 38 E körülmények között nem kell megvizsgálni, hogy az ilyen hozzáférhetővé tételt „nyilvánosságához” közvetítésnek kell-e tekinteni.
- 39 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését és a 2006/115 irányelv 8. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a rádiókészülékkel felszerelt gépjárművek bérbeadása nem minősül az e rendelkezések értelmében vett nyilvánosságához közvetítésnek.

A második kérdéstről

- 40 Az első kérdésre adott válasza tekintettel a második kérdésre nem szükséges válaszolni.

A költségekről

- 41 Mivel ez az eljárás az alapügyben részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, valamint a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról [helyesen: a szellemi tulajdon területén a bérleti jogról, a haszonkölcsönzési jogról és a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról] szóló, 2006. december 12-i 2006/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a rádiókészülékkel felszerelt gépjárművek bérbeadása nem minősül az e rendelkezések értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek.

Aláírások